

สรุปผลการวิจัย

จากผลการวิเคราะห์หาปริมาณอีแมกกลูตินในอาหารไทยบางจำพวก สรุปได้ว่า

1. อีแมกกลูตินเป็นโปรตีนที่พบได้ทั้งในพืชและในสัตว์ โดยเฉพาะในพืชชนิดหนึ่ง ในพืชชนิดสูงและพืชชนิดคำในปริมาณที่แตกต่างกัน และพืชในตระกูลเดียวกันมีปริมาณอีแมกกลูตินนิสแตกต่างกันด้วย

2. ความร้อนจากการหุงคุณสามารถทำลายอีแมกกลูตินได้มาก หรืออยู่ขั้นอยู่กับวิธีการหุงคุณ การหุงคุณที่ใช้ปริมาณความร้อนมากสามารถทำลายอีแมกกลูตินได้มากกว่าการหุงคุณที่ใช้ปริมาณความร้อนต่ำ ดังนั้นการหุงคุณในบริเวณที่มีความกดอากาศต่ำกว่าระดับปกติจะทำลายอีแมกกลูตินได้ไม่หมด

3. การแข่น้ำและการงอกของเมล็ดพืช ทำให้ปริมาณอีแมกกลูตินลดลงมากน้อยตามระยะเวลาที่แข่น้ำหรือเวลาของการงอก

4. มีพืชที่ใช้เป็นอาหารปริมาณรอยละ 15 เท่านั้นที่ตรวจพบว่ามีอีแมกกลูติน ในจำนวนนี้จัดเป็นพืชกินคอกประมาณรอยละ 33.3 ตัวเมล็ดแห้งรอยละ 29.2 พืชที่กินได้หุงในและยօครอยละ 13.0 ตัวสครอยละ 11.6 พืชผลรอยละ 10.8 พืชหัวรอยละ 10.0 และพืชที่บริโภคได้หุงตุ๋นอีกร้อยละ 6.3

5. ผลของการทดลองนี้ให้เห็นว่าพืชผักสดที่หุงคนบริโภคกันเป็นประจำ เช่น ถั่วพู ยอดมะยม ผักกระติน ตอกกะหล่ำ และอื่น ๆ มีอีแมกกลูตินอยู่ หากบริโภคเป็นประจำอาจได้รับอันตรายจากอีแมกกลูตินໄก จึงควรหุงตุ๋นให้สุกเสียก่อน เพื่อทำลายอีแมกกลูตินให้ลดลง หรือหมดไป พร้อมกับเพิ่มคุณค่าทางโภชนาการให้สูงขึ้น

นอกจากข้อมูลห้อง 6 ประการดังกล่าวมาแล้ว ยังสังเกตพบว่า ผลไม้ที่มีรสเปรี้ยวมาก หวาน เช่น กะทอน และมะยม จะมีปริมาณของเมากลูตินสูงกว่าชนิดหวาน ซึ่งไม่สามารถจะอธิบายได้ว่ารสเปรี้ยวมีความสัมพันธ์กับปริมาณของเมากลูตินหรือไม่ และพบว่าหัวมันฝรั่งที่เก่าแก่น จะมีปริมาณของเมากลูตินน้อยกว่าหัวมันฝรั่งใหม่หรือสด ซึ่งอาจจะสันนิษฐานได้ว่า ไอลโคโปรดีนอาจจะเป็น Intermediate compound ที่พึ่งก่อตัวจะนำไปใช้ในการ เมทา-บ็อกซ์มาระหว่างการเก็บรักษาไว้ แต่ก็ไม่แน่นำให้ริโภคันฝรั่งที่เก่าแก่นแม้จะมีของเมากลูตินน้อยกว่าหัวมันฝรั่งใหม่หรือสดก็ตาม ทั้งนี้ เพราะว่า หัวมันฝรั่งที่เก่าแก่นมักจะงอกค้า (bad) เป็นคันก่อน มีสารพิษชื่อโซลานิน (solanine) ซึ่งเป็นไอลโคอลคาโลയิด (glycoalkaloid) สะสมอยู่เฉพาะตรงต่าเหنان ถ้าคนบริโภคเข้าไปร้าว 2.8 มิลลิกรัมต่อน้ำหนักตัว 1 กิโลกรัม จะทำให้เกิดอาการพิษต่อระบบทางเดินอาหารและระบบประสาท คือทำให้มีอาการคลื่นไส้ อาเจียน อ่อนเพลีย ง่วง มีน้ำรด และอาจมีอาการหอบหืดตามด้วยก็ได้ อย่างไรก็ได้ ผลงานวิจัยนี้ส่วนใหญ่ทำให้ได้รับข้อมูลว่าพืชผักผลไม้ไทยสด ๆ ที่นิยมบริโภคกันเป็นประจำนั้น ประมาณร้อยละ 15 มีของเมากลูตินอยู่ การหุงคอมความร้อน การคงและการองออก ช่วยลดปริมาณของเมากลูตินลงมากมาย ส่วนการศึกษาถึงกลไกที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในโมเลกุลของเมากลูตินนั้น น่าจะได้มีการศึกษาเพิ่มเติมในอนาคต

อนึ่งตัวอย่างอาหารอีก 188 ชนิด ที่ตรวจไม่พบของเมากลูติน ดังแสดงไว้ในตารางที่ 22 นั้น ยังไม่อาจจะสรุปได้ว่าไม่มีของเมากลูติน เพราะของเมากลูตินจากพืชเหล่านี้มีสมบัติในการจับกับเลือดคนบางหมูนออกเหนือจากหมูโดยที่ใช้ก็ได้ หรืออาจจะจับกับเลือดสัตว์บางชนิดแทนเลือดคนก็ได้ เช่น ของเมากลูตินจากถั่วเขียว จะตรวจพบว่ามีไอก็ต้องใช้เลือดกระต่าย เช่นเดียวกับมันเทศ (55) ส่วนถั่วลิสง จะตรวจพบว่ามีไอก็ต้องใช้เม็ดเลือดแดงที่ผ่านกระบวนการการ neuraminidase treated cell (55) เท่านั้นกับกระเทียม ที่ต้องใช้เม็ดเลือดแดงที่ผ่านกระบวนการการ papain treated cell (55) แครอทจะไม่ให้ผลต่อเม็ดเลือดแดงของคน ส่วนเมล็ดข้าวนั้นจะตรวจพบว่ามีไอก็ต้องใช้เฉพาะส่วน embryo เท่านั้น (55) ดังนั้น งานวิจัยนี้ให้ความรู้เกี่ยวกับของเมากลูตินเพียงส่วนเดียว สมควรที่จะต้องศึกษาเพิ่มเติมเพื่อให้ได้รับข้อมูลสมบูรณ์ยิ่งขึ้นในอนาคต